

IKSZIKSZÍ

AZ ÁLTALANOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA LAPJA

11
2011

03
MÁRCIUS

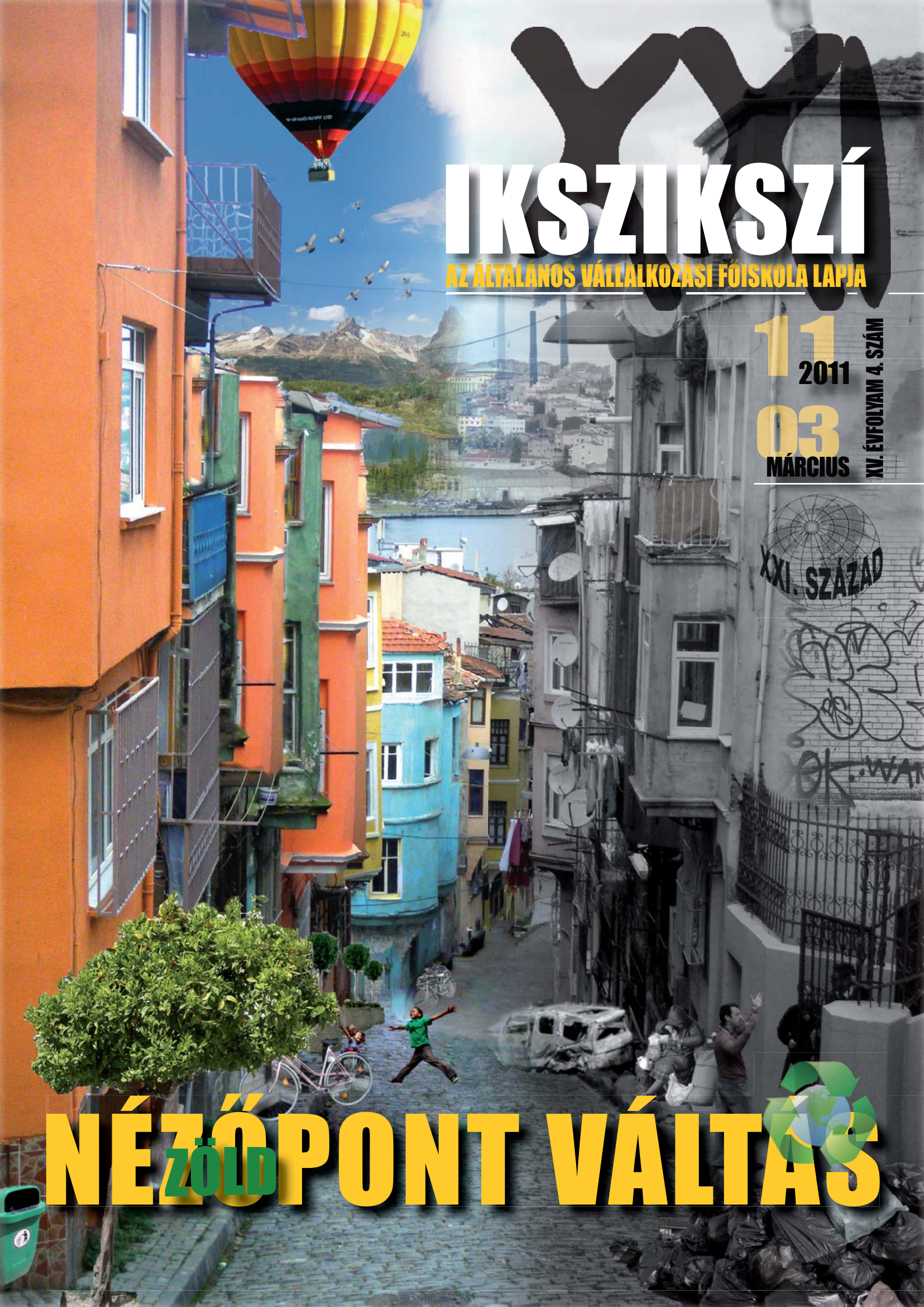
XV. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

XXI. SZÁZAD

OK. WAN

NÉZŐPONT VÁLTÁS

ZÖLD

Te melyik oldalon állsz?

Kedves Olvasó! Ebben a hónapban a „Zöld Világ” témakörét járjuk körbe.

Gondolom, hogy mindannyian szeretnénk egyszer valóban Zöld Világban élni. De kinek mit jelent a „Zöld”? Van, akinek a tavasz kezdetét, másnak a környezettudatos életmódot, de olyanok is vannak, akiknek a természetet juttatja eszükbe. Mi is igyekszünk minél

több szempontból nagytító alá venni a kérdést. Arra buzdítok mindenkit, tegyen mindennap csak egy dolgot a környezetünkért, akkor máris szebb, „zöldebb” lehet az életünk. Ha választhatunk, akkor biztosan szívesebben élünk az utca tisztább oldalán. A döntés a mi kezünkben van. Remélem, hogy mindenki megtalálja a számára kedves olvasmányt ebben a számban is.

Rövid hírek

2011. január 1-jétől a hallgatói munkadíj járulékalapot képező és adóköteles jövedelem lett.

A Vállalkozásfejlesztés mesterszak 24 államilag támogatott- és 2 fő költségtérítéses hallgató részvételével keresztfél éves képzésben elindult.

Megkezdődött az ÁVF-Állásbörze Nap előkészítése, amelyet idén először a teljes harmadéves Gazdálkodási és menedzsment szakos, nappali tagozatos hallgatók szerveznek. Az ÁVF Állásbörze május 11-én lesz, központi témája a Tehetség.

Új igazgatót neveztek ki a Záróvizsga Központ élére Germáné dr. Vastag Györgyi személyében, míg az Idegen Nyelvi Lektorátus új vezetője Fenyvesi Erzsébet.

Az ősszel Hollandiából érkező két vendégoktatónk olyan jól érezte magát nálunk, hogy hazaérve kedvet csináltak kollégáinknak is az ÁVF-hez. Így Jillis Douwes, a Windesheim Egyetem docense érkezik hozzánk április 14-15-én, hogy kétszer öt órás “mini-tréninget” tartson hallgatónknak.

Az angol nyelv gyakorlása mellett a résztvevők elmélyedhetnek a konfliktuskezelés és tárgyalástechnika módszereiben is: a rövid elméleti megalapozás és némi önismereti gyakorlat után azonnal ki is próbálhatják magukat szituációs játékok keretében. Ha érdeklődsz, jelentkezz az AMT-n, vagy keresd Radnóti Istvánt!

OECONOM és Nemzetközi Kapcsolatok szaknyelvi vizsgára jelentkezők figyelem! A 2011. májusi vizsgákra március 30-án 15 óráig jelentkezhetek a 324-es szobában Soós Gabriellánál, illetve Szegedi Szabinánál a 303-as szobában a hallgatói fogadóórákban.

Újabb ÁVF-essiker! Főiskolánk hallgatói, Anduska Beatrix, Csabai Tamás, Gasparik Géza és Szeleczki Péter, 3. helyezést értek el a IX. Országos Pénzügyi Esettanulmányi Versenyen!

Új humán erőforrás szakirányú továbbképzés indult a főiskolánkon, amelyben alapszakos diplomával rendelkezők vehetnek részt. A képzés segít továbbfejleszteni a vállalati gondolkodásban szükséges ismereteket, illetve a humán típusú alapképzésben résztvevőknek szakmaspecifikus ismereteket nyújt.

Sofőrök figyelem! A parkolási díj a Móricz Zsigmond körtéren, s így főiskolánk körül is hamarosan fizetni kell, ugyanis a parkolási rendszert ezúton szeretnék egységesebbé tenni. Figyeljétek az újonnan elhelyezett táblákat és parkoló automatákat!

Tavasszal a Karrier Iroda egy online kérdőíves felmérés keretében ismét szeretné megismerni az alap- és mesterszakos hallgatók karrierterveit, az elhelyezkedéssel kapcsolatos elképzeléseit. A motivációs kérdőív linkjét e-mailben fogod megkapni, és pár kattintással újra iPod-ot nyerhetsz!

Miért ne segítenél?

A HÖÖK Mentorprogram 2005 óta nyújt segítséget azoknak a diákoknak, akik szociális helyzetükből fakadóan hátrányos-, illetve halmozottan hátrányos helyzetből vágnak neki a főiskolai életnek. Személyes segítők, mentorok önkéntes munkája segíti az esélyegyenlőtlenségek csökkenését.

A mentorok azok a felsőbb éves hallgatók, akik a rábízott gólyát információval látják el, és tanácsokat adnak tanulmányi ügyekben. A programban segítőként résztvevő diákok némi anyagi juttatáson túl találkozók, tréningekkel és a tényleges munka során új kapcsolatokkal, élményekkel, tapasztalatokkal lesznek gazdagabbak. Próbára tehetik magukat új szituációkban, fejlődhet szervezési készségük és felelősség tudatuk. Hosszú távon érdemes arra is gondolni, hogy pályakezdeként az önéletrajzban is plusz pont lehet a szociális érzékre utaló tevékenység.

A mentoráltak automatikusan nyernek felvételt a programba, de a mentori helyekre minden év júniusában pályázatot írnak ki. Ennek visszaküldése után egy elbírálást kell részt venni, amire a felkészülésben segítséget nyújt a HÖÖK honlapján is megtalálható Kézikönyv Mentoroknak.

A jelentkezéshez mindössze arra van szükség, hogy te magad is hallgatói jogviszonnyal rendelkezz. Mindezek után egy közösség tagjává válsz, fontos és érdemi munkát végezhetsz, új ismerősöket, barátokat szerezhetsz. 2011 az Önkéntesség Európai Éve, ha tudsz, miért ne segítenél?

Kovács Szabina

Just-in-time!

December 3., péntek, és én már kora reggel az iskolában vagyok. Ambivalens érzések kavarnak bennem az aulába érve. Főiskolásként megszoktam, hogy a péntek reggelem csak délután kezdődik, viszont most jelentkeztem egy tréningre, emiatt is vagyok már a liftben.

A terembe érve ismeretlen álmos szemek pislognak rám, valamint két vidám, ébren lévő tréner – dr. Fenyvesi Éva és Körösligeti Zsuzsa üdvözlő. A tréninget egy önismeretet fejlesztő bemutatkozással kezdtük el. A csoportban az ÁVF összes szakáról érkeztek időbeosztási problémákkal küzdő hallgatók. A szervezők láthatóan örültek, hogy ilyen nagy igény van az általuk szervezett tréningre, nekem inkább megnyugtató volt a tudat, hogy nem csak én vagyok elveszve az időzónában. Egy igazán jól felépített tréning volt, ahol rövid elmélet után gyakorlati feladatokon keresztül találkoztam olyan technikákkal, amelyek segíthetik majd a jobb időbeosztásomat. Megismerkedtem az egyik legnagyobb ellenséggemmel, az időrabló tényezővel is. Az egész társaság aktív hozzáállása miatt gördülékenyen haladtunk, és a nap végére elfáradva konstatáltam, hogy megérte. Az időbeosztási gyakorlat mellett pedig szociális képességeket is épített a tréning. Ajánlom minden olyan diáktársamnak, aki kétségbeesetten az utolsó pillanat után végzi a dolgait. Jelentkeztek időben!

Szabolcs Bernadett

JUVELog
Fiatal logisztikusok
LogUp az ÁVF-en **április 6.**
17:00

A logisztika és az ember

A JuveLog a Magyar Logisztikai Egyesület Ifjúsági Tagozataként működő szervezet, amely 2004-ben kezdte meg működését.

Elsődleges célunk, hogy megpróbáljuk összefogni az országszerte logisztikai tanulmányokat folytató, vagy a szakma iránt érdeklődő fiatalokat. Rendszeresen szervezünk kisebb és nagyobb vállalatokhoz üzemlátogatásokat, a szakma jeles képviselőivel kerekasztal- és szakmai beszélgetéseket. Ezen felül több gyakorlati és álláslehetőséget is tudunk közvetíteni a diákok számára. A JuveLog tavaszi félévének legnépszerűbb szakmai rendezvényének, a LogUp-nak,

ezúttal 2011. április 6-án délután 17 órától az ÁVF ad otthont. Szó esik majd a Hadilogisztikáról, vagyis kiderül, hogy napjainkban hol van a „hadászati” helye, és mi a szerepe a katonai és polgári védelemben. Továbbá a természeti- és az ipari katasztrófák témaköréit is érintjük. A kerekasztal-beszélgetésünk fő témája a veszélyes áruk közúti- és vasúti szállítása, valamint raktározása lesz.

Sok szeretettel várjuk az érdeklődőket! Ha szeretnél felkerülni hírlivelünkre, írd egy e-mailt a kucserak.gabi@gmail.com címre!

Bácsi Rita, Bárdos Norbert

ÁLLÁSHIRDETÉS

Szeretnél kitűnni hallgatótársaid közül? Érdekelnek az újságszerkesztéssel kapcsolatos tevékenységek? Szívesen tudósítanál rendezvényekről, sporteseményekről, készítenél interjút tanárainkkal, mostani- vagy már végzett hallgatóinkkal? Netán még ennél is többre – akár rovatvezetői pozícióra – vágysz?

Esetleg szívesen ellátnád az újsághoz kötődő marketinges feladatokat? Netán könnyedén észreveszed a szövegben megbújó stilisztikai- és helyesírási hibákat? Akkor ragadd meg az alkalmat, jelentkezz az Ikszikszí csapatába!

Pozíciók:

**újságíró (teljesítmény alapján később akár rovatvezető),
marketinges munkatárs,
korrektor.**

Amit elvárunk: elsősorban nagy adag lelkesedés és nyitottság! Légy kreatív és kommunikatív, legyenek innovatív gondolataid! Amit ajánlunk: szakmai képzésekkel csiszolhatod képességeidet, teljesítményarányos juttatásban részesülsz, tagja lehetsz egy remek, jó hangulatú csapatnak, megtanulhatsz csapatban precízen, és egymásért felelősséget vállalva dolgozni. Nem mellékesen: ingyenes a belépés a gólyabálra, a gólyatáborba, valamint az ÁVF Nite-ra.

Pályáznál önéletrajzzal és motivációs levéllel a karierroda@avf.hu e-mail címen lehet. Minden szakról és tagozatról várjuk a jelentkezéseket!

**Jelentkezési határidő:
március 31.**

Gazdagítsd főiskolai éveidet, emelkedj ki évfolyamtársaid közül! Dolgozz velünk azon, hogy olvasótáborunk minél izgalmasabb, sokszínűbb Ikszikszít forgathasson!

Szemét helyzet

Mindannyian találkoztunk már szemetesekocsival és úgynevezett „kukásruhába” öltözött emberekkel. Gyakran állják el hatalmas monstrumaikkal az utcákat, akadályozván a parkolást, vagy éppen a BKV járatait tartják fel egy-két percre. Ekkor mindenki szidja őket. „Miért nem lehet máskor? – Miért nem lehet most éppen máshol?” – teszik fel a kérdést. Sajnos a legtöbben nem is sejtik, mekkora munka van abban, hogy az a bizonyos monstrum ott parkol egy rövidebb időre. Nemcsak bonyolult logisztika kérdése mindez, nem csupán vas és emberi verejték. Komoly háttér munkát igényel, hogy a mindennapok szemétét eltakarítsák az utcáról és kukáinkból. Ezzel a cikkel szeretném kicsit felhívni a figyelmet, nem érdemes zsörtölődni abban az egy-két percben! Míg ürítik a hulladéktárolót, jusson eszünkbe az, amit nem látunk!

Csak Budapesten nap mint nap több száz autó, több ezer ember közvetlen- és közvetett háttér munkája biztosítja a közisztaságot. Akikkel találkozhatunk, ők vagy egy széles géppark valamelyikét vezetik, esetleg azon dolgoznak, vagy egyszerűen söprik és lapátolják az utcákról az általunk eldobált csikkeket és más hulladékokat. Ezekhez azonban eszközöket kell biztosítani, azokat gyakran karbantartani, kiadni, majd bevételezni, a munka végeztével raktározni, a helyiségeket pedig őrizni. Mindezt koordinálni, felügyelni, irányítani, és a felmerülő problémákat operatív módon megoldani újra és újra. Ők azok a dolgozók, akiket nem látunk, és a legtöbben nem is

gondolnak rájuk, pedig bizony nem csak azokat kell szidni, akiket látunk. Leginkább senkit se.

A szemét begyűjtése előtt tisztázni kell annak további felhasználását, kezelését. Számos hulladéklerakó, hulladékszállítási üzem biztosítja a szemét biztonságos és környezettudatos semlegesítését. Budapesten a rákospalotai Hulladékhasznosító Mű (későbbiekben HHM) végzi ezt a feladatot. 1981-től fogadja a főváros által termelt hulladék mennyiséget, majd az évek alatt a társadalmi elvárásoknak és a jogszabályi szigorításoknak köszönhetően az égetőmű folyamatos fejlesztéseken ment át. A 2000-es évek elejétől egészen 2006-ig folyamatosan tökéletesítették az ott zajló reciklálási, azaz újrahasznosítási folyamatokat. Érdemes végigpörgetni az évek alatt lezajló HHM projekteket és nyomon követni, hány ezer fizikai, valamint szellemi dolgozónak ad folyamatos munkalehetőséget.

Az évek múlásával egyre nagyobb hangsúlyt kap az újrahasznosítás is. Erre számos, szintén munkahelyet teremtő üzleti vállalkozás épül. Jelenleg az országban már sok helyen vannak szelektív hulladékgyűjtő szigetek. Ezek kezelése, karbantartása, és tartalmuk feldolgozása összetett, és számtalan szakmára ráépülő közhasznú tevékenység, amely ezrek megélhetését biztosítja.

Ha másért nem, hát ezért is legyünk türelmessel, ha legközelebb feltart minket egy kukásautó vagy néhány narancssárga mellénybe bújtatott figura. Gondoljunk bele, mi lenne, ha ők egy fél évig nem boldogítanának bennünket hetente egyszer-kétszer...

Nagy Máté

Válogatott gyűjtés, szelektív kezelés

Sok félreértés kering a szelektív gyűjtőszigetek különböző színű frakcióinak kezeléséről. A színek különböző tartalmat (fém, műanyag, papír, fehér- és színes üveg) jelölnek. Ezek begyűjtése mind vidéken, mind a fővárosban eltérő módon zajlik.

Jelenleg Budapest területén 903 gyűjtősziget áll a lakosság rendelkezésére, számuk évről-évre folyamatosan bővül. A szelektív hulladék gyűjtésére menetrendszerinti járatokat indítanak. A nagyobb mennyiséget kiadó frakciók (üveg, műanyag) begyűjtése naponta zajlik, gyakran több fordulót is megkövetelve egy járatról, míg a papír és a fém gyűjtésére kirendelt járatok, előfordul, hogy csak két-háromnaponta ürítik az adott gyűjtőfrakciót a szigetekről. Ennek oka egyszerűen az, hogy ezek a hulladékfajták lassabban gyűlnek össze.

Vidéki gyűjtőfuvarozásnál esetenként osztott konténeres járatokat alkalmaznak, amely lehetővé teszi egy adott gyűjtősziget különböző frakcióinak egy adott kocsira való begyűjtését. Fontos tudnunk, hogy a hulladékfajtákat semmilyen esetben sem keverik össze egy raktérben, mivel a szelektív begyűjtés fő célja a további értékesítés és felhasználás. Szennyeződésük vagy keveredésük esetén viszont mindez meghiúsulna.

A hozzád legközelebb eső budapesti gyűjtőszigetekről a www.fkf.hu weboldalon tájékozódhatsz.

Blonszki Renáta

Lengyel Brigitta

Az ÁVF egykori „Tóth Antal Emlékdíj”-as hallgatója, volt ifjúsági nagykövet, parlamenti gyakornok. Jelenleg az ELTE mesterszakát végzi, németül, angolul beszél, franciául és szerbül tanul. Mindemellett a Külügyminisztériumban dolgozik. Minek köszönheti szakmai sikereit?

2006-tól 2009-ig voltál az ÁVF hallgatója, Nemzetközi tanulmányok szakon végeztél. Mikor kezdett el érdekelni ez a terület, mi vonzott benne és miért?

Húsz évesen kezdett el érdekelni, akkor mentem el a dabasi önkormányzathoz ifjúsági nagykövetnek. Ez a polgármesterünk saját találmánya volt, az ókori városállamok közti kapcsolattartók mintájára az volt vele a célja, hogy a protokolláris szintű kapcsolatokon túllépve mélyítsük az ismeretséget külföldi testvérvárosainkkal. 3x3 hónapot töltöttem Romániában, Szlovákiában és Szlovéniában. Akkor nagyon megtetszett ez a nemzetközi közeg, a kultúrák találkozása, és az, hogy valami értéket teremthetünk a kapcsolatok fejlesztésével. A munka végeztével logikusnak tűnt, hogy a gyakorlati tapasztalatok mellé elméleti ismereteket is szerezzek, így kötöttem ki végül az ÁVF-en. Az pedig, hogy pont az európai uniós ügyek váltak prioritássá a nemzetközi kapcsolatok széles skáláján belül, már a főiskolán alakult ki. Ezen a területen az ember komolyan elmélyülhet az elméleti ismeretekben, s ugyanakkor megismerheti valamilyen egészen specifikus nemzetközi szervezet működését is.

Most pedig már a Külügyminisztériumban dolgozol. Hogy kerültél ide, s mit csinálsz pontosan?

Ez is többfázisú történet. Még az ÁVF-re jártam, amikor több csoporttársam is kiment Erasmus ösztöndíjjal külföldre, én meg azon agonizáltam itthon, hogy mennyire jó lesz nekik, tapasztalnak, új élményeket szereznek. Bennem még nagyon friss volt az önkormányzatnál tapasztalt külföldi munka élménye, ezenkívül nem akartam itthagyni a családomat és a barátaimat ismét fél évre, de valamit nagyon akartam csinálni az iskola mellett. Akkor találtam egy pályázatot az interneten, ahol egy nyolchónapos parlamenti ösztöndíjat hirdettek. Végül is bejutottam, és miután lediplomáztam, ott kezdtem el dolgozni, és onnan kerültem át a Külügyminisztériumba úgy kilenc hónap elteltével. Tavaly június óta dolgozom ott, Ódor Bálint helyettes államtitkár titkárságán. Ő a felelős az európai ügyekért.

Milyen lehetőségeid vannak a jövőben, mi a célod?

A Külügyminisztérium egy hatalmas nagy gépezet, és a munka a külügyek teljes skáláját feleleli, engem is több terület érdekel. Elsődlegesen Nyugat-Balkán, el tudom képzelni magamról, hogy egy területi főosztályon dolgozom majd referensként, aki, mondjuk, Szerbiáért felel. De vonzanak a nemzetközi szervezetek is, vagy az Európai Unióhoz kapcsolódóan a bővítés vagy a migráció. Azt is könnyen el tudom képzelni, hogy kirendeltségen dolgozom, és egy teljesen más kultúrába próbálok beilleszkedni, felvenni a ritmusukat, észjárásukat.

„Az egész az ifjúsági nagykövetséggel kezdődött...”

Annyi minden! Ugyanakkor – pont a napokban gondolkoztam el rajta, hogy – most vagyok 25 éves, öt éve terveztem el magam ezen a pályán. Elképesztő, hogy az ember mennyit tud változni, hogy hogyan tud eljutni A-ból B-be, mennyi minden történik vele ilyen rövid idő alatt is, amiket nem is várt vagy remélt volna. Ehhez képest 10 vagy 15 év valahol ijesztő távlat, mert lehet, hogy ugyanott leszek, ahol most vagyok, és lehet, hogy valahol teljesen más területen fogok kikötni.

Milyen értékek határozzák meg a mindennapjaidat, munkádat?

Úgy vélem, ez nagyon hangzatos, hogy aki kormánytisztviselő, az milyen nemes dolgot cselekszik, Magyarország érdekeit képviseli. Természetesen ez így is van, de – bár bevalom, elsősre nekem is valami zárt, megközelíthetetlen misztériumnak tűnt – valahol a külügyminisztériumi munka is olyan, mint a többi. A munkát ugyanúgy el kell végezni, ugyanúgy vannak jó fejek meg "rossz fejek", nehezebb és könnyebb pillanatok, és a külföldi élet is hozzáállás kérdése. Ugyanúgy megszokások rabjává válhat az ember, és sajnos egy idő után ott is éppúgy el lehet

menni észrevétlenül a szépségek mellett, mint ahogy azt Budapesten is meg tesszük. Ezt elkerülendő engem vonz a gyermeki lelkesedés. Bizonyos szakmákat csak hivatásként lehet végezni, lelkesedéssel, kitűzött célokkal. Az én munkahelyemen is vannak lelkes, és a munkájukat rutinszerűen végző emberek. Én a lelkesedést, a megújulást és a folyamatos fejlődést preferálok. Fontos számomra, hogy lássam a dolgok értelmét, s mindezt körülöngye a jó hangulat, a fel szabadult légkör, közvetlenség, nyitottság. Örülök, hogy a munkatársaim ilyenek, mert a humor és a jókedv a legkínosabb pillanatokon is átlendíti az embert.

Rengeteg dologgal foglalkozol, mi motivál?

Talán az, hogy még mindig nem tudom pontosan, mit is szeretnék csinálni, tényleg rengeteg minden érdekel. Egyrészt szeretnék elmélyülni, de ugyanakkor széles látókörű is lenni az élet minden területén. Most az motivál, hogy minél több mindent kipróbáljak, megismerjem a világot, a történéseket, az embereket, a véleményeket, az érzéseket. Emellett persze várom, hogy bölcsőbb legyek, és ki tudjam választani azt az egy-két dolgot, amivel igazán érdemes foglalkoznom.

Remélem, hamarosan sikerül megtalálnod. Köszönöm a beszélgetést!

Iricsek Zsuzsanna

Dr. Vastagh Pál, az ÁVF rektora

2010-ben másodszorra is főiskolánk rektorának nevezték ki. Milyen érzés újra rektorként itt dolgozni?

Nagyon jó érzés, örültem a lehetőségnek. 2006-ban úgy mentem el Kanadába, hogy szívesen folytatom ezt a munkát, miután visszatek. Örömmre szolgált, amikor a főiskola szenátusa, vezetése és az alapítvány kuratóriuma támogatta a kinevezésemet. A távollétem alatt is végig szoros kapcsolatom volt a főiskolával, '99-ben kezdtem el itt tanítani, azt megelőzően több mint húsz évig dolgoztam a szegedi József Attila Tudományegyetemen. Számomra az egyetem és a főiskolai élet teljesen természetes közeg. Örömmel jöttem vissza, és folytattam a munkám.

A két rektori megbízatás között Kanadában nagykövetként dolgozott. Volt alkalma betekintést nyerni az ottani felsőoktatás életébe? Miben hasonlít vagy különbözik a magyar főiskolákon illetve egyetemeken folyó oktatástól?

Nagyon jól éreztünk magunkat kint, Kanada izgalmas ország. Hatalmas területű, és érdekes az emberek közötti viszony. A társadalom az általunk megszokottól eltérő. Kevés ember

van, akinek az ősei ott születtek volna, szinte mindenki bevándorlók leszármazottja. Ez napjainkban is folytatódik, ennek hatására a társadalom folyamatosan változik, formálódik.

A multikulturalizmus, a különféle kultúrák, szokások és vallások egymás mellettsége teljességében elfogadott. Nagyobb a megértés és tolerancia, mint Európában. Több kedvesség, tapintatosság van az emberekben.

Van olyan tapasztalata, amelyet szívesen átültetne és megvalósítana itt a főiskolán?

Többféle kapcsolat volt a felsőoktatással. A legkisebb lányom ott kezdte egyetemi tanulmányait, így sok

információt szerezhettem a felsőoktatásról. Többször jártam kanadai egyetemeken, tartottam előadásokat az Európai Unióról, Magyarországról és az Európai Unió kapcsolatáról, Kanada és az Európai Unió viszonyáról.

2009-ben egy kanadai hallgató csoport utazott Magyarországra, a programjukat feleségemmel együtt mi szerveztük. Halifaxból érkeztek egy kelet-európai tanulmányútra, egy hetet töltöttek Lengyelországban. Budapesten az ÁVF volt a bázisuk. Így a mi hallgatóinkkal is megismerkedhettek.

A felsőoktatási struktúra megegyezik a miénkkel, alapszak, mesterszak. A hallgatók azonban önállóbban szervezik az életüket. Az első szemesztert szeptemberben kezdik el, decemberben zárják. A következő félév januárban indul és áprilisig tart. Akik gyorsabban szeretnék befejezni tanulmányaikat azok májustól június végéig újabb tárgyakat vehetnek fel. Mások ebben az időszakban dolgoznak, és így megkeresik a következő félévre való tandíjat.

A kanadai hallgatók közül nagyon kevesen jutnak el Európába. Nemrégiben felvettük a kapcsolatot egy kanadai egyetemmel. Szeretnénk, ha a mi hallgatóink is tanulnának ott. Számomra nagyon szimpatikus az önállóság, és az, hogy az egyetemisták rendszeres munkát végeznek.

Rektor úr igazságügyi miniszter, parlamenti képviselő is volt. Melyik az a pozíció az említettek közül, amelyik a legközelebb állt Önhöz?

Mindegyik közel állt hozzám, mondhatom, szerencsém volt, amikor a politikai életben a törvényhozásban dolgoztam. Elsősorban azokkal a kérdésekkel kellett foglalkoznom, amelyek az egyetemi munkámmal is összefüggtek. Oktatói pályámat az Állami és jogelméleti tanszéken kezdtem el. Később országgyűlési képviselőként is az alkotmányjog, közjogi szabályozás és az igazságszolgáltatás jelentették a legfontosabb munkaterületeimet. Később ez kiegészült az Európai Unió ismeretekkel. Sok időt töltöttem el Brüsszelben, Strasbourgban, az Európai Parlamentben. Tagja voltam az Európai Alkotmány előkészítő konventnek, mindezt az oktatói munkámban is jól tudtam hasznosítani. Tulajdonképpen szerencsésnek vallom magam, mert mindig azzal foglalkozhattam, ami közel állt hozzám. Ez szerencsés időszaka az életemnek. Politikai és szakmai karrierem fontos állomását jelentette a kanadai nagykövetségi poszt.

Amikor éppen nem rektorként tevékenykedik, mi a kedvenc szabadidős tevékenysége?

Nagyon szeretem a természetet, szeretek utazni, Kanadában is nagyon sokat jártunk kirándulni a feleségemmel. Hétfvégén, ha jó az idő, a budai hegyekben szeretünk hosszú sétákat tenni. Mindig vannak terveim, közeli és távoli úticéljaim. Szívesen olvasok szépírodalmat is, nem csak szakmai könyveket.

A lapunk központi témája a környezetvédelem. Ön mit tesz környezetének megvédésének érdekében? Van olyan Kanadában szerzett tapasztalata, amelyet itthon is megvalósítana?

Korlátozottak a lehetőségeim, szívesen tennék érte, de egyedül nehéz. Például határozott véleményem, hogy sokkal több szelektív hulladékátrolóra lenne szükség. Tanulság, és itthon még élesebben tűnik fel, hogy Kanadában az emberek sokkal feltöbbleten óvják a természetet. Ha van egy kis szabad terület, nagyon gyönyörű virágos kertet létesítenek, tisztábbá és szebbé teszik a környezetüket. Különböző erdei ösvényeket építenek, és nagyon vigyáznak arra, hogy ne sérüljenek a természet értékei. Aki szemtel, arra rászólnak, hogy ne tegye, és nem a figyelmeztetőnek kell pironkodnia.

Horváth Nikolett

Baráth István GM/I/N, Spongyabob magyarhangja

Ha hangos újság lennénk, biztos sok olvasó felkapná a fejét, hiszen a hangodat már számos szerep szinkronjaként hallhattuk. Hogyan kerültél a szinkronszínész pályára?

A szinkronszínész karrierem 2000-ben kezdődött, amikor is anyukám egyik kollegája javasolta, hogy próbáljam ki magam ebben a szakmában, akkoriban ugyanis kevés gyerekszínész volt a pályán. Egy egyéves szinkronszínész iskola elvégzése után fél évig „tömegestem”, ami a háttérben lévő karakterek, tömegjelenetek hangjának a szinkronizálását jelenti. Ezen munkák során megszereztem a kellő gyakorlatot, hogy rendes szerepeket is elvállalhassak. Ekkoriban már kilátásban volt a Disney csatorna is, amelyhez rengeteg sorozatot szinkronizáltattak előre. A producer elképzeléseinek pedig megfelelt az én hangszínem.

Az önéletrajzodból kiderül, hogy nagyon sokféle munkában szerepeltél már. Milyen típusú művek a jellemzőbbek?

Kezdetben inkább gyerekkarakterekhez adtam a hangomat, később pedig a korom és hangom változásának köszönhetően jöttek az animációs- és rajzfilmszerepek. Mára már ez a felhozatal nagyon vegyes, hiszen mozifilmekben is szinkronizáltam már kisebb szerepekben, de számos tini-sorozat készítésében is közreműködtem, amit még jelenleg is csinállok.

Mennyivel másabb egy rajzfilm-sorozatban szerepelni, mint egy mozifilmben? A munkálatok hasonlóképpen folynak vagy eltérnek?

Természetesen van eltérés. Egy egyszerű rajzfilm leszinkronizálása átlagosan egy napig tart, egy mozifilmé akár két hétig is. A rajzfilmeknél gyakran egy jelenetet több színész játszik el egyszerre, a mozifilmnél minden hang külön kerül rögzítésre. Csatornánként és megrendelőnként is eltérnek az elvárások, de az igényesebb munkáknál mindig hosszabb a rázánt idő, ami nagyobb költségvetést is igényel.

A már tíz éves szinkronszínész karrierrel a hátad mögött hogyan kerültél az ÁVF-re?

Külkereskedelmi középiskolába jártam, így kézenfekvő volt, hogy a továbbtanulásnál is gazdasági főiskolát fogok választani. Ami a szakirányt illeti, még nincs konkrét elképzelésem, hiszen a szakok pontos tartalma még rejtély számomra, de biztos vagyok benne, hogy idővel megismerem őket, és fogok tudni választani közülük.

Tervezed, hogy a későbbiekben a színészi pályát folytatod?

Semmi sem biztos, ez is egy lehetőség. Sok dolgot szeretek a szakmában, de amit leginkább élvezek benne, az a szabadságérzet. Rugalmasan oszthatom be a munkaidőmet, semmi sem kötelező és nincs dresszkód sem, ami által mindig kényelmes ruhában dolgozhatok.

Hallottam szóbeszédet arról, hogy a szinkronszínész egy rosszul megfizetett szakma. Te meg vagy elégedve a juttatásokkal?

Nem tartom rosszul megfizetett munkának. Azok, akik régóta vannak már a szakmában, azért gondolhatják így, mert a fizetés nem nőtt szinte semmit az elmúlt tíz évben.

Hogyan sikerült a munka mellett tanulmányokat folytatni? A főiskola nehézséget jelent a korábbiakhoz képest?

Az egész élet időbeosztás. Ha ezt megtanulod, nyert ügyed van. Az általános iskola volt a legnehezebb, mert a szüleimtől is függetem az utazás miatt. Akkoriban még apám vállalta el a különböző munkákat, és volt, hogy többet, mint amennyi belefért volna az időmbe. Gimnáziumban már magam vállaltam vagy utasítottam vissza a megbízásokat. A főiskola pedig most biztosítja a kellő mozgásteret.

Munkád során bizonyára sok érdekes embert ismertél meg. Volt olyan közöttük, aki különösen nagy hatást gyakorolt rád?

Minárovits Péterrel dolgoztam együtt nagyon sokáig, amikor pályakezdőként játszottam vele egy kutyás sorozatban, amelyben ő a kutya, én pedig a gazdája szinkronhangját

adtam. Később tőle vettem át Spongyabob szerepét, ami azért volt lehetséges, mert eléggé hasonló a hangszínünk. Azért szerettem vele együtt dolgozni, mert nagyon jó humora van, és sok szakmai fogást tanultam tőle.

Biztos vagyok benne, hogy nap, mint nap több ezren hallanak a TV-ben. Előfordult már veled, hogy újonnan megismert emberek felismerték a hangod?

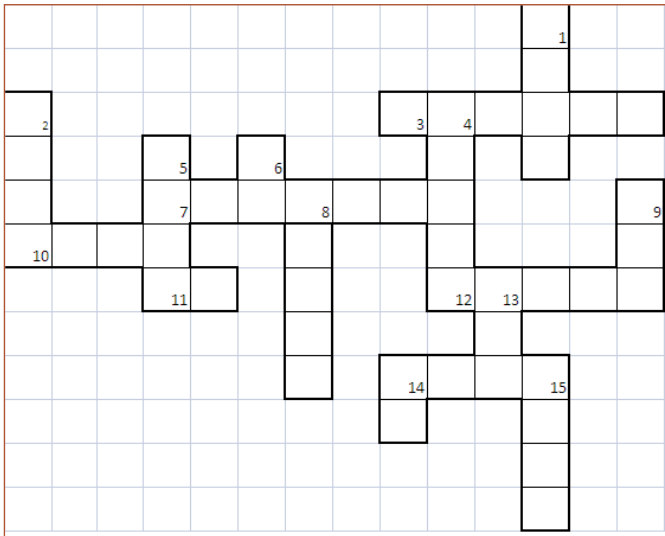
Annyira nem tűnik fel szerintem, de volt már ilyen eset. A középiskolában direkt titkoltam, hogy ilyesmivel foglalkozom, de három hónap után valaki megtudta, és gyorsan híre ment. A főiskolán ehhez csupán három hét kellett.

Személy szerint teszel valamit a környezetvédelem érdekében?

Olyan egyszerű dolgokat, mint hogy utcán nem szemetelek. Odáig még nem jutottam, hogy szelektíven gyűjtssem a szemetet, szerintem ennek külföldön egylőre nagyobb kultúrája van, de idővel biztosan sikerül beleépítenem a mindennapjaimba.

Kovács Norbert

Nekem is fontos, hol élek

A Nagy Várostartarítás

Az első alkalommal 2009 tavaszán megrendezett program célja, hogy élhetőbbé tegyük városainkat. A Fővárosi Közterület-fenntartó (FKF) Zrt. szervezésében megrendezett Nagy Várostartarítás alkalmával a vállalat munkatársai civil önkéntesekkel közösen takarítottak Budapest utcáin. A nagy sikerre való tekintettel 2010-ben tavasszal és ősszel is sort kerítettek erre a különleges eseményre. Ekkor már több civil szervezet is bekapcsolódott a takarításba, és a sokszínű programoknak, szórakoztató koncerteknek köszönhetően igazi családi eseménnyé nőtte ki magát. Akik részt vesznek egy ilyen akcióban, büszkéek lehetnek magukra, hiszen az ő érdemük is, ha Budapest élhetőbbé vált. Mindenkit zavarnak a fővárosunkban uralkodó állapotok, tegyünk együtt a változásért! A Nagy Várostartarítás időpontja az FKF honlapján és iskolánkban is meghirdetésre kerül. Vegyünk rajta minél többen részt!

forrás: FKF Zrt.
Horváth Máttyás

Vízszintes:

- 3. A lepke előző élete
- 7. Elszigetelt
- 10. Szeméttároló
- 11. Televízió
- 12. Bűnhődik
- 14. A „Haza bölcse” (Ferenc)

Függőleges:

- 1. Fizetőeszköz
- 2. Vonal
- 4. A távolabbi
- 5. Olasz autómárka
- 6. „Knock out”
- 8. Földre omlik
- 9. Okleveles rövidítése
- 13. Lentebbi helyre
- 14. Drogerie Markt
- 15. Hatóanyag a koffein

SUDOKU

1	5				4		
				3	7		1
	8	9		1			
			7		6		4
4		7		6			
	3		8			9	
			6				5
	9		1			7	6
5		1				2	

Csodára várva

Ismét lehet bizakodnunk, a magyar labdarúgó válogatott 1992 óta sohasem állt olyan jól, mint most. A FIFA világranglistán jelenleg a 37. pozíciót foglalja el legjobb tizenegyünk. Amióta felállítják a rangsort, csak tizenkilenc évvel ezelőtt voltunk előrébb, akkor a harminchatodikak voltunk. Ez annak köszönhető, hogy bármennyire is „le van hurrogva” a magyar labdarúgás, bizony van egy-két játékosunk, akik hétről hétre a legjobbak között is megállják a helyüket a saját klubcsapatukban.

Az Európa-bajnoki selejtezők során csoportunkban az előkelő második helyet foglaljuk el a hatszapos mezőnyben. Csak

egy együttes jobb nálunk, az első helyezett Hollandia, akik 2010 nyarán a világbajnokságon a döntőig jutottak. Azért nem kell hátast dobni a jelenleg remekelő magyaroktól, eddig csak a kötelező meccseket nyertük meg. Bár bravúrként emlegették a gyenge formában lévő finnek elleni diadalt, én azért még nem veszem biztosra, hogy kijutunk a 2012-es Európa-bajnokságra. Lélektanilag két igen fontos meccs előtt áll a magyar együttes: Hollandiával fog oda-vissza megmérkőzni március 25-én Budapesten és március 29-én Amszterdamban. Annak ellenére, hogy 2010 nyarán 6-1-es zakót kaptunk a hollandoktól, szurkolóink nagyon lelkesek. Január végén kezdtek árulni a budapesti meccsre a jegyeket, s pár nap alatt a kibocsátott 25311-ből több mint 17600-at már meg is vásárolt a nagydemű. Az igazi csodára most lesz szükség. Nem túlzok, ha azt állítom, hogy bravúr lesz, ha a két meccs közül az egyikben nem fognak minket legyőzni. Az amszterdami vereséget sajnos borítékolni lehet, de a Puskás Ferenc Stadionban lehet némi keresnivalónk. Egervári Sándor, válogatottunk szö-

vetségi kapitánya reálisan látja a dolgokat, „Gyanítom, egy hollandok elleni siker csak növelné a csapat népszerűségét, de óva intek attól, hogy bárki is azt higgye, idehaza lesöpörjük őket” – mondta a kapitány a Nemzeti Sportnak. „Tudomásul kell venni, Hollandia olyan játékerőt képvisel, hogy tőzből, ha egyszer tudjuk legyőzni. Halkan teszem hozzá, hogy az az egy győzelem miért ne sikerülhetne március huszonötödikén?” Bármennyire is borúlátó vagyok, a hónap végén én is megnézem a meccset, szurkolni fogok, és várom a csodát.

Süveges Péter

„Vár állott, most kőhalom”

A zöld világ, környezetvédelem apropóján a honi sporttelepeket illetően igen lesújtó a kép. A globalizáció a sportpályákat is elérte, csak Budapesten az elmúlt körülbelül húsz-huszonöt év során majdnem százhusz focipálya szűnt meg. Ez azt jelenti, hogy megközelítőleg évente két és fél jókora zöldterületet veszít fővárosunk.

A XI. kerületben 17 pályánál húzták le a rolót. Ha kicsit számolgatunk, akkor könnyen kiderül, hogy hány embertől vették el Budapesten a pályákat. Ha azt vesszük, hogy gyerekektől a felnőttekig használtak egy pályát, egy csapatban húsz ember van, és egy egyesületnek három korosztálya, akkor mintegy 7200 sportoló vált „hontalanná”, persze ez csak egy feltételezés. Budapesten a legsomorúbb a helyzet, hiszen városunk teszi ki az eltűnt füves létesítmények mintegy 60%-át. Érthető is ez az adat, a globalizáció javarészt Budapestet érinti. Nem egy pálya helyén épült lakópark, bevásárlóközpont, hipermarket, vagy éppen csak egy lebetonozott terület, hogy a rengeteg autó tudjon hol parkolni.

Persze vannak olyan pályák, amelyek gondozására az állam egyszerűen nem tudott több pénzt szánni, és mostanra ezek leginkább egy parlagfű-tenyészetre hasonlítanak. „Öröm az ürobmben”, hogy azért épülnek még sportpályák elég szép számmal, ám ez inkább csak a sportbarátok örömét szolgálja, a „zöldekét” nem, mivel az utóbbi években épült pályákat műfü borítja. Persze nem szabad minden hipermarketre sem haragudni, például itt a közeli Diósd példája. A helyi csapat pályája a város főútja mellett volt, a területre szüksége volt egy élelmiszerforgalmazó cégnek, ezért megvették. Cserébe a város egy kicsit kijjebb eső részén ez a cég egy egész sportkomplexumot húzott fel. Több éve versenyszerűen futballozom, így szinte hetente megfordulok legalább egyszer a gyepen, fiatal korom ellenére négyszer futottam ki olyan pályára, ahol ma már csak betonon vagy egy pláza csempéjén szaladgálhatnék.

Süveges Péter

A frissen alakult ÁVF UNITED futballcsapatunk indul a műfüves, kispályás Közgáz Ligában.

Számodra mit jelent

Tózsér Tímea GM/N/III

A zöldülés napjainkban egyre jobban előtérbe kerül, nem véletlen, hogy foglalkozunk ezzel a kérdéssel. A családommal a környezetvédelem érdekében szelektíven gyűjtjük a szemetet, a lámpákat főlegesen nem égetjük, és a nylon szatyrokat többször felhasználjuk, nem kérünk mindig újat. Ezen túlmenően apukám megújuló energiaforrásokkal foglalkozik.

Menyhártné dr. Zsiros Mária

Én nem vagyok zöld, és a túlzott zöldséget kifejezetten ellenzem. Kimondottan idegesít a túlzásba vitt környezetvédelem, az ésszerűtlen akadékoskodó l'art pour l'art hozzáállás, az állandó fenyegetettség érzését az emberbe elültető, vagy a látens marketing célok érdekében állított zöld pártiság. Sajnos ezeket sokszor nehéz megkülönböztetni a ténylegesen környezetvédő ügyektől. Ugyanakkor a természeti környezet védelmét nagyon fontosnak tartom! Ebbe nekem beletartozik az utcai szemeteléstől a környezetbarát termékek és csomagolóanyagok felhasználásáig sok minden. Pl. vásároltam egy palackzsugorító szerkezetet, és összepréselem vele az ásványvizet és egyéb alkalmatosságokat. Így kevesebb szemetünk keletkezik, és a műanyag újra hasznosítható. Kell hozzá elszántság, és időigényes is! A hazai környezetvédelemre jellemző, hogy sem ösztönzés, sem az egyes folyamatok bosszúságmentes megkonstruálása nem sikerül valahogy! Minden órán elmondom, hogy az emberi tényező a legfontosabb, minden siker vagy kudarc mögött emberek vannak. Ugye, hogy igazam van!!

Kovács Norbert GM/N/III

Úgy gondolom, én elsősorban a tömegközlekedés használatával veszem ki a részem a környezetvédelemből. Emellett szelektíven gyűjtöm a papírt és nem dobok el csak úgy szemetet. Tudom jól, hogy ezek nem nagy dolgok, de ha csak ennyit tenne mindenki, már másképp néznének ki az utcák és a levegő is más lenne itt a fővárosban.

Vastag Györgyi

1. Toleráns vagyok mindennemű hallgatói „zöld”-séggel szemben, csak az a fontos, hogy németül mondják.
2. Nagyon erősen visszafogom magam, amikor a körkérdésben elküldött csodálatos hóvirágokat látok az erdőben. Nem trimbolom le őket néhány napnyi esztétikai élvezetért, mert tudom, hogy védett virágok.
3. Tudatosan nevelem a családom a szelektív hulladékgyűjtésre. Külön összeszedem mindenkinek a szobájában a pillepalackokat és az eldobható üvegeket, s kikészítem a fiamnak, hogy vigye el a szelektív gyűjtőszigetre. Aztán egy hét múlva elviszem.
4. Az Ikszikszí lektoraként szelektíven válogatom az újrahasznosítható szövegeket.

Kelen András

Számomra a zöld politika ma a központi tervgazdálkodás és voluntarista dirigizmus totális győzelmének kívánságát jelenti a liberális versenypolitika és az önszabályzó piac felett. Hiszen ma már az ötéves gyermek is tudja és fújja a környezetvédelem összes mantráját. Azért beszélek mantráról, mert cselekedni ezen a téren nem osztársadalmi szinten kell ma már, hanem a családok szintjén. Például szelektíven gyűjteni és mérsékelni a hulladékot, nem bedőlni az élelmiszeripari látszatoknak, és egy ésszerű mobilitás-mix keretében megoldani a közlekedésünket.

a „ZÖLD”-ség?

Serényi Nóra GM/N/III.

A környezet megóvása érdekében elsősorban szelektíven gyűjtöm a hulladékot, ez a leg-alapvetőbb dolog. Ha tehetem, autó helyett inkább biciklivel közlekedek, hogy ne juttassak még több káros anyagot a levegőbe. Mindenkinek csak egy kicsit kéne figyelnie a környezet védelmére!

Karcsics Éva

A környezettudatosság nekem életforma, magatartásminta, amit szeretnék a kislányomnak is átadni. Hiszek abban, hogy egyre többen leszünk. Konkrétan mit teszek? Például:

Több mint tíz éve nem használok semmilyen aerosolos spray-t. Hajtógáz nélküli hajlakkot fodrászatban, vagy fodrászati kellekesnél veszek, légrfrissítőt én készítek tiszta alkoholból és illóolajból, még olcsóbb is. A lakásban takarításra alkalmazott vegyszerek között már alig van „káros anyag”, például üveget és tükröt feketetea-kivonattal tisztítok, többször mosok mosódióval, keresem minden vegyszernek az alternatíváját (ecet, szójababkarbóna, citromsav stb.). A használt étolajat palackban gyűjtöm, s külön viszem el a gyűjtőhelyre, csakúgy, mint az újrahasználatos műanyag palackokat. Eldobható elemek helyett újratölthetőket használunk. Nagy bánatomra, ahol én lakom, nem megoldott a szelektív hulladékszállítás.

A csomagolások csökkentése érdekében kerülöm az előre csomagolt élelmiszereket. Zöldségeket, amikor csak tudok, piacon vásárolok, nylon-szatyrok helyett állandó textiltáskám van. Ha van választási lehetőség, akkor inkább az üveges kiszerelést választom a fémdobozos helyett, például befőttek esetén. A károsanyag-kibocsátás csökkentése érdekében (is) próbálom a 200 km-es szabályt érvényesíteni, vagyis csak ilyen távolságról szállított élelmiszert venni, de ez időnként nehéz, mert az általunk igen szeretett déligyümölcsöknél nemigen tudom betartani. Jó időben, ahová csak tudok, kerékpárral közlekedek, remélem, nemsokára eljön a jó idő!

Gáll Zoltán

Számomra a zöld gondolkodás teljesen természetes dolog. Nem okozott nehézséget átállni például a szelektív hulladékgyűjtésre, pedig ez sajnos sokaknak okoz problémát. Ahol én lakom, ott olcsóbban szállítják el a szelektíven gyűjtött hulladékot, hisz a cégnek az újrahasznosítás pótolja a bevételt, így mindenkinek megéri. A mostani fiatalság szerencsére már látja az előnyét, és kicsit már talán trendi is zölden gondolkodni, úgyhogy kijelenthetjük, hogy sikeresek voltak a kapcsolódó kampányok. Mint HÖK is zölden gondolkodunk, a fém hulladékot külön gyűjtjük, a papírokat újrahasználjuk. A zöld-ségeskedést elősegítő eszközök terjesztését én még jobban támogatnám, például a műanyag palack-préselőt, vices formájú elemgyűjtőt, újrahasznosított papírból készült tollakat, napelemes töltőt, de a nagyobb és komolyabb dolgokat is, mint a geotermikus energiát és a hibrid autókat.

Rietmüller Bettina GM/N/III

Környezetünk megóvása érdekében számos praktikat lehet alkalmazni, amelyeket egyszerűen és könnyedén megvalósíthatunk. Akit komolyabban érdekel ez a téma, és úgy érzi, hogy tudatosan többet szeretne tenni Földünk megóvásáért, ezzel kapcsolatban különféle hasznos információkat találhat az interneten. Az internet segítségével én is sok praktikus tudnivalóval ismerkedtem meg, amiket már beépítettem a mindennapi életembe. A környezetvédelem érdekében olyan apróbb lépéseket teszek, mint például hogy szelektíven gyűjtöm a műanyag flakonokat, újságpapírokat, papírt, magazinokat, üvegeket, alumínium palackokat. Előtérbe helyezem a víz használatának mértékletességét, az energiatakarékos izzókat, illetve az elektromos berendezéseket használat után kikapcsolom. A legtöbb, amit még ezen felül tehetek, hogy mindenkit környezetünk megóvására biztatok.

Erasmus Mentor Program, avagy hogyan segítsük külföldi hallgatótársainkat

Mentorprogram minden intézményben létezik, ahol cserediákok megfordulnak. Arra hivatott, hogy a külföldről érkező, egy idegen országba, kultúrába és tanrendbe csöppenő tanulókat segítsék a helyi hallgatók az eligazodásban, beilleszkedésben és minden egyébben, amiben csak támogatásra szorulnak.

Az elmúlt időkben egyre több vendég-hallgató érkezett főiskolánkra, így felmerült az igény olyan lelkes ÁVF-es önkéntesek össze-

gyűjtésére, akik szívesen nyújtanak támaszt az ideérkező külföldieknek. Természetesen ahhoz, hogy valaki mentor lehessen, nem elég a lelkesedés. Szükség van az idegen kultúrák iránti nyitottságra és nem utolsó sorban biztos angol nyelvtudásra.

Az intézményünk mentorai a HÖK-kel karöltve végzik munkájukat, néhányan közülük is kerültek be a programba. (Mentoraink: Bálint Vivien, Bácsi Rita, Csonka Elvira, Körmöndi Anita, Kis Klaudia, Köles Bertalan, Illés Péter.) Fő feladatuk, hogy segítsék, eligazítsák őket

az iskolai életben és a hétköznapi életben, minél kellemesebbé tegyék mentoráltjaik számára az itt tartózkodást. Miközben mindez kötetlenül, baráti hangulatban zajlik, mint minden munkában, ebben is megvannak a kötelező feladatok. Ilyen például a szemeszter elején tartandó orientációs prezentáció vagy az Ezerfű ÁVF. Minden mentor lelkesedésből, szerelemből végzi a feladatát, aminek aztán majd szüretelhetik a gyümölcsét, gondoljunk csak a nyelvgyakorlásra és az Erasmus programba való jelentkezésnél kapható pluszpontokra...

...és hogy miért és hogyan lesz valakiből mentor?

Elmeséli nekünk Köles Bertalan GM/N/III

Ez a második félévem, amikor erasmusosokat mentorálok a főiskolán. Az egész onnan indult, hogy egy évvel ezelőtt kiutaztam fél évre Hollandiába szintén cserediákként. Annak a néhány hónapnak köszönhetően nagyot nyílt előttem a világ. Sokkal magabiztosabb lett az angoltudásom, ami nagyon fellelkesített, és minél több kultúrával, nemzetiséggel akartam kapcsolatot teremteni, jobban megismerni azokat. Az angol mellett tanultam hollandul és németül is kicsit, próbálgatás szintjén pedig többször kértem meg más anyanyelvűeket (spanyol, finn, kínai, orosz, francia, olasz, cseh), hogy tanítsanak nekem egy-két praktikus mondatot, kifejezést, amiket meg is tanultam. Mindig nagy sikerélmény volt, amikor fel is tudtam használni. Nagyon izgalmasnak találtam azt a nemzetközi légkört, amiben fél évig éltem. Úgy döntöttem, hogy mindenképpen folytatni kívánom ezt az életformát

valamilyen úton-módon. A Hollandiában kötött barátságok révén tavaly nyáron volt alkalmam először Spanyolországba utazni egy hétre. Felejtethetetlen hetet töltöttünk spanyol cimboráimmal a Mojito társaságban Malagán, a tengerparton. Ezt követően indult a harmadik tanévem a GM-en, és rögtön felkerestem az itt tanuló cserediákokat. Az első félévben nem nagyon voltam aktív, csupán egy-két erasmus-os bulin vettem részt, emellett olykor megittam velük egy sört.

Ebben a félévben sokkal jobb lesz az egész mentorprogram. 15 cserediák érkezett erre a szemeszterre. Legtöbben Németországból jöttek, de van köztük holland, lengyel és török nemzetiségű hallgató is. Nagyon jó társaság, kiválóan beszélnek angolul. Mentorok is többen vagyunk, lelkes kis csapat, rengeteg ötletünk van, hogy milyen programokkal szórakoztassuk őket a félév során. Az

első napon ismerkedés céljából hívtuk meg őket egy italra, aztán kis ízelítőt adtunk nekik arról, hogy milyen az éjszakai élet Budapesten. A következő program egy 'City tour' lesz, ekkor körbevezetjük őket a város nevezetesebb pontjain, de a Parlamentet például már látták. Tervezünk közös gokartozást és még sok mást. Számomra mindig nagy élmény külföldiekkel beszélni, olyan érzés, mintha utaznék. Kicsit kizökkenek a mindennapi kerékvágásból egy másik dimenzióba úgy, hogy közben mégis itthon vagyok. Emellett eltökélt céloom, hogy kiváló szinten tudjak angolul és németül, így minden cserediákkal töltött közös perc egyben tanulás is, de nem az iskolapados, annál sokkal izgalmasabb és hasznosabb. Ebben a szellemben végzem mentori „kötelességeimet”, ami természetesen idő- és energiárfordítással jár, de nagyon megéri.

Tarczali Patrícia

Bécs erasmus-os szemmel

Ez alkalommal Ausztria fővárosát, Bécsset ismerhetitek meg Bakos Dániel (NT/III.) szemén keresztül, aki az előző szemeszterben vendégeskedett a közeli erasmus-os partnerintézményben.

Hogyan jutottál az elhatározásra, hogy erasmus-os diákként külföldön tanulj?

Nemzetközi tanulmányok alapszakon harmadéves hallgató vagyok, Nemzetközi Szállítmányozási és logisztikai ügyintéző szakon másodéves, szóval elvileg egyszerre sikerül elvégeznem a kettőt. Korábban már volt alkalmam Erasmus-diákként egy nyári egyetemen Romániában tanulnom, amely óriási élmény volt. Ekkor döntöttem el, hogy megpályázok egy egész szemeszterre szóló Erasmus ösztöndíjat. Bécsset választottam a megpályázható városok közül, főként közelsége miatt, valamint a német nyelvtudásomat akartam fejleszteni. Az iskola, amelyben tanultam: Fachhochschule des bfi Wien.

Mennyi időt töltöttél Bécsben?

Szeptembertől elméletileg januárig szólt az ösztöndíj, de már decemberben vizsgáznom kellett az ÁVF-en is.

Mennyire tudtad összeegyeztetni az itthoni és bécsi tanulmányaidat?

Mindkét itthoni szakra tudtam tárgyat befo-gadtatni, így az ÁVF-es tantárgyaimmel is könnyebben tudtam haladni.

Miért pont Ausztriát választottad úticélnak?

Viszonylag olcsóbb az élet, mint más nyugat-európai országban. Ráadásul nem annyira bonyolult a hazajutás, busszal egész könnyen megoldható.

Milyen nehézségekkel kellett megküzdened?

Az első napokban nem volt egyszerű. Le kellett jelentkezni a városházán, hogy bécsi polgárként regisztráljanak. Ezenkívül bármily' hihetetlenül hangzik, nagyon nehéz elintézni a diákkedvezményes bérletet.

Milyen különbségeket véltél felfedezni az oktatási körülményekben a hazaihoz képest?

Az iskola felszerelése kiváló. Minden padon konnektor található, hogy mindenki gond nélkül használhassa laptopját. Az órák pedig videóval rögzítve vannak, amit később feltöl-tenek az internetre a tananyagok közé.

Mit szeretsz legjobban az ottani emberekben, a városban?

Az extrém tisztaság, ami leginkább lenyűgöz az ottani életben. A metrón menet közben takarítanak. A buszon gyakran szemetesek vannak elhelyezve, és még a kollégiumi szobában is szelektív kukák vannak. Ilyen téren néha hajlamosak túlzásba esni. A némettanárom szerint, ha valaki nem sepri össze a faleveleket a kertjében, a szomszéd feljelen-ti, mert csökkenti az ő ingatlanjának értékét. Azt nehéz megszokni, hogy vasárnap megáll az élet. Semmi sincs nyitva, hétköznap pedig maximum este 7 óráig lehet vásárolni. Nincs non-stop bolt. A szórakozóhelyek pedig rendkívül drágák.

Van olyan szokás, dolog, amit az itthoni életbe is szívesen átültetnél?

Amit itthon mindenképp lemásolhatnának, az a közlekedési rendszer. Öt metrónál működik, rengeteg átszállóhellyel és hétvégenként egész éjszaka is járnak. A kollé-gium is nagyszerű, egy hathektáros parkban található. A szauna és a konditerem ingyenes, valamint szerdánként a kollégisták bulit rendeznek önkéntes kollégista csapásokkal.

Mi volt a legjobb élményed?

Az egész félév egy óriási élmény volt. A nyelvtanulás/gyakorlás miatt mindenképp megéri, ráadásul megismertem egy szá-momra teljesen új várost és kultúrát.

Tarczali Patrícia

Interjú Szépe Orsolyával

Szépe Orsolyát az Alkalmazott Magatartástudományi Tanszék munkatársát készülő doktori dolgozata kapcsán kérdeztük.

Valamikor etológiával foglalkozott, vagyis az állatok viselkedését tanulmányozta. Ma emberi kommunikációt tanít és kutat.

Gyerekkori vágyam az állatok viselkedésének tanulmányozása. Az egyetemi tanulmányaim alatt Csányi Vilmos professzor érdekes előadásai közelebről is megismertettek az etológiával. Ez a tudományterület szorosan kapcsolódik a humán etológiához, az emberi viselkedés tudományához is. Édesanyám pszichológus volt, ő is tanított itt a főiskolán, én pedig most egy kommunikációs doktori iskolába járok. Itt az egyik kötelező tárgyam a humán etológia. A főiskolán hét éve tanítok, korábban óraadó voltam, két és fél éve főállásban dolgozom. Jelenleg Beszéd- és tárgyalástechnikát és Protokollt oktatok, mindkettő a kommunikáció témakörébe esik.

Az életrajzában olvastam, hogy nagyon sokat élt külföldön. Gondolom nem lehetett könnyű egy idegen országban időről-időre új életet kezdeni. Milyen tapasztalatokat szerzett ez idő alatt?

Már egyetemre is az NDK-ban jártam, a kilencvenes években pedig két évet éltem Bostonban, Amerikában. Itt született az első gyermekem. Később Németországban éltem 12 évet. Ez idő alatt megszületett a másik két gyermekem. Egyik legfontosabb tapasztalatom az, hogy Amerikában a kutatóhelyeken a munkahelyi légkör más, mint Európában. Az Egyesült Államok tudósai nem misztifikálnak,

nem tudományoskodnak, hanem kutatnak és dolgoznak. A kutatásvezetők nem viselkednek arrogánsan, nem uralkodnak a beosztottak felett, hanem együtt gondolkodnak velük. A németországi munkám során pedig az volt szembetűnő, hogy az emberek egymás iránti szívélyessége hiányzott. A németek kitartóak, precízek, munkabíróak és a szabályokat szigorúan betartják. Magyarországról nézve talán feltűnő, hogy a németeknél milyen nagy szerepet játszik az emancipáció. Egy nő választhat, hogy otthon marad, és gyerekeket nevel, vagy pedig elmegy dolgozni. Ha viszont munkát vállal, akkor nem tesznek semmilyen különbséget a nők és férfiak között.

Mi, hallgatók, mindig azt halljuk, hogy menjünk külföldre tapasztalatot szerezni. Ön a sok kint töltött év után mégis hazaköltözött, mi ennek az oka?

Hazaköltöztem, de én is azt mondom, hogy menjenek külföldre tapasztalatot szerezni. Egy másik kultúra megismerése mindig nagy kihívás. A kint megszerzett tapasztalataink akár ott, akár visszatérve bőségesen megtérülnek. Kiszakadva a biztonságos magyarországi közegből az ember először kiszolgáltatottnak és védtelennek érzi magát, különösen, ha kezdetben a nyelvet sem ismeri elég jól. Egy idő után azonban az ember megtanulja kezelni a számára szokatlan helyzeteket, és ez megerősíti, toleránssá és nyitottá teszi. Aki hazajön, az reálisabban látja Magyarország helyét a világban. Gazdagodik azzal a tapasztalattal is, hogy külföldön sok helyen valóban nem tudják, hogy mi, magyarok, milyenek vagyunk, tele vannak előítéletekkel. Kintlétünkkel lehetőséget adunk, hogy jobban megismerjenek minket. Az én esetemben több körülmény együttesen vezetett a döntéshez, hogy itthon szeretnék élni, és a gyermekeimet az anyanyelvi környezetükben felnevelni. De mindenképpen szükség van a külföldi tapasztalatokra, hogy az ember választhasson, hol szeretne élni.

Doktori disszertációja témája a súlyos betegekkel való kommunikáció és a haldoklókkal foglalkozó Hospice mozgalom. Valahol mindannyiunkat foglalkoztat, mégis szemérmesen kerüljük ezt a kérdést. Hogyan választotta ezt a nem mindennapi témát a doktori disszertációja témájaként?

Személyes élmények hatására kezdtem el ezzel foglalkozni. Az a gond, hogy manapság még mindig tabu téma a súlyos betegségekről és a halálról beszélni. A beteg se szeret beszélni róla, és úgy érzi, hogy a betegsége miatt kivetetté válik. Közben fél a kiszolgáltatottságtól, a fájdalomtól és a bizonytalanságtól, hogy mi vár még rá. A Hospice mozgalom a legnehezebb élethelyzetben lévő emberekkel, a gyógyíthatatlan betegekkel, és családjukkal foglalkozik. A Hospice a beteg haláláig igyekszik a számára legmegfelelőbb körülményeket biztosítani – akár otthon is, hogy ne kelljen kórházban élnie, hogy ne érezze magát kirekesztettnek, és betegen is méltóságteljes életet élhessen. A halál attól válik misztikus és félelmetessé, hogy elhárítjuk, pedig a halál az élet velejárója, és ezért beszélnünk kell róla.

Egy vállalkozási főiskolán első hallásra talán szokatlan a téma. De egyrészt a Hospice nonprofit intézmény, és a nonprofit szektor a Közszolgálati szak tanulmányainak tárgya, másrészt a Hospice mozgalom kutatása a társadalmi kommunikáció rohamosan fejlődő kutatásának részterülete. Emellett érdekelnek a vállalkozók napi problémáihoz inkább kapcsolódó kommunikációs témák is, mint a tárgyalástechnika és a protokoll. Általában is úgy gondolom, hogy egy mai közgazdásznak, menedzsernek, vállalkozónak a szűkebb szakterületén túl is nyitott szemmel kell járnia. Észre kell vennie a munkakapcsolati, családi és egyéb társadalmi problémákat, tájékozottnak kell lennie ezek megoldási lehetőségeiben.

Központi témánk a „Zöld világ”. Mit tapasztalt a németországi tartózkodása alatt, a németek hogyan védik a környezetüket?

A németek és mindenki nagyon komolyan veszi a környezetvédelmet. Szükséges is, hogy például szelektíven gyűjtsék a szemetet, hiszen a „maradékot” csak kéthetente szállítják el. A németek energiatakarékosan élnek. Jól szigetelő ablakokat építenek be. Alacsony fogyasztású autót és energiatakarékos izzót vásárolnak. Mindehhez persze pénz kell, és nekünk itt Magyarországon nincs elég pénzünk. Ennek ellenére úgy látom, itthon is egyre terjed a környezettudatos életvitel.

Fújva és ragasztva

akik kívülállóként tekintenek ezekre a rajzokra, általában csak primitív és értelmetlen betűhalmazokat, valamint megfejthetetlen ábrákat látnak. Ellentétben a közegben mozgókkal, akik minden egyes feliratot értenek, hiszen ezek üzenetek egymásnak. A graffitisek maguk között két művésztypust jelöltek ki, a festőket és a bombereket. A festők bonyolultabb és kifinomultabb feliratokat vagy karaktereket rajzolnak művészi célból, amelyeket általában már megterveztek. Velük ellentétben a

tett szert népszerűsége a városban, mielőtt elkapták volna.

A másik történet pedig az amerikai hadseregben dolgozó szerelőről szól, akik ráírták a már megjavított gépekre, hogy „Kilroy was there”, így jelezve, hogy elvégezték a munkájukat. Az ausztrál és angol kultúrában is megtalálható ez a kiírás más nevekkel (Foo, Chad). A tag-ek azóta sem alakultak át funkciójukat tekintve, hiszen csupán jelzésre használják.

A graffitisek által nem igazán elismert művészet a street art, amelynek kialakulása kissé banálisnak tűnhet. Egy főiskolás hallgató híres pankrátor ábrázoló matricákat ragasztott ki a világ több pontján, bevallása szerint viccből. Ezek a matricák ennek ellenére nagy feltűnést okoztak, és kifejlődött belőle a street art, ami napjainkban már a világ nagyvárosaiban virágzik, otthon pedig Anglia.

A street art magába foglalja a matricázást, sablonozást és plakátkészítést is, és ugyanúgy, ahogy a graffitit is, általában illegális akciók keretei között művelik.

Az igényes művészi munka szerintem emel a város képén, főleg olyan területeken, ahol sok a szürke betonfal. Emellett nekem sem tetszik, ha éppen a Várban találkozom egy graffitivel, mert nem oda való, ezért kellenének legál falak, ahol kiélhetik kreativitásukat a writerek. A street art megragadott, mert ötletgazdagok, és valamilyen mögöttes tartalmat is hordoznak, vagy csak egyszerűen megnevetetik az embert. A művészi szinten úzó kultéri alkotások építő hatással vannak a környezetünkre. Ha esetleg valaki kedvet kapott egy kis graffitizésre, virtuálisan megteheti azt a <http://www.stylewars.hu> weboldalon.

Szabolcs Bernadett

A tudatos ember nem csak a bioszféra állapotával törődik, hanem közvetlen környezetének óvásával és fenntarthatóságával is foglalkozik. Ezért is merült fel bennem az a kérdés, hogy vajon ezeknek környezetkárosító vagy -építő hatása van?

Mielőtt mindenki egyből megválaszolná ezt a ránézésre egyszerű kérdést, ismerkedjünk meg a hazai utcai művészettel. Budapesten leginkább megtalálható irányzatok a graffiti és tag-ek, valamint a street art. Kialakulásukat tekintve a leginkább meghatározható a graffiti. Jelentése: feliratok, amelyeknek kezdeti funkciójuk területmegjelölés volt, nem konkrét önkifejező eszköz.

Az Egyesült Államok gettóiban élő bandák jelezték egymásnak territóriumait, területfoglalás esetén pedig krosszolták – átfirkálták – a meglévő alkotásokat. Az akkor kialakult szubkulturális mivoltát ma sem vetkőzte még le a graffiti. Azok az emberek,

bomberek gyors és leegyszerűsített tag-eket – névjegyeket – készítenek spontán, hogy jelezzék, ott jártak. A tag-elést nem lehet elkülöníteni a graffititől, mivel annak részét képezi. A szignózás kialakulásáról több történet is ismert. Az egyik szerint Amerikában egy Taki nevezetű személy firkálta fel a névjegyt – Taki 183 – a város falaira. Így

Re-pohár, avagy sörivás szemét nélkül

Ezt az egyszerű, mégis nagyszerű felfedezést csak az igazán vérbeli fesztiválózók ismerhetik. A környezettudatosság elterjedésével és divattá válásával egyre nő az esélye, hogy a nyári dorbézolásaink alkalmával kivétel nélkül mindenhol az effajta környezetbarát poharakkal találkozhatunk majd. Az egyszerű találmány lényege, hogy a kemény, speciális műanyagfalú poharakat másodlagos nyersanyagból készülnek, s így csökken a természetes anyagok felhasználása. A re-poharat közel százszor is használhatják majd a látogatók, ráadásul kedvezményesebben juthatnak csapolt sörükhöz, mint a hagyományos

pohárba mért társaikhoz. Magyarországon a találmány már két éve megjelent, de eddig sajnálatos módon csak néhány nagyobb rendezvény merete bevezetni. A ZöldÖvezet Társulás programjának köszönhetően olyan ünnepségeken találkozhattunk a zöld pohárral, mint a tavalyi Triathlon Világbajnokság és az Event Expo. Ezzel is igyekeztek ösztönözni a rendezvényszervezőket és az azokon résztvevőket a környezettudatos gondolkodásmódra. A re-pohár testvérkéjének nevezhető a le-pohár, neve arra utal, hogy sokkal hamarabb képes lebomlani a természetben, mint társai. Az egyszer használatos le-pohárból

inkább borospoharakat és pálinkáspoharakat készítenek, amelyekből számottevően kevesebb mennyiség fogy el az ünnepségen, mint a korsókból. Ezeknek köszönhetően jelentősen csökkenhet a mulatózások során felgyülemlett szemét. A re- és le-poharak elterjesztésével körülbelül 15%-kal lehetne mérsékelni a fesztiválokra keletkező hulladék mennyiségét.

Tájnel Ákos

6. EZERÍZŰ ÁVF – 2011. március 8.

Szeretnéd a számodra megfelelő állást megtalálni,
de nem tudod, merre indulj el?
Nem tudod, hogyan viselkedj az állásinterjún?

Jelentkezz az

Álláskereső tréningre!

Megismerkedhetsz a hatékony álláskereső
technikákkal, segítünk felkészülni az
állásinterjúra, álmaid állásának megszerzésére.

A tréning időpontja:

2011. április 13. 9-18 óra

Trénerek: Kőrösligeti Zsuzsa és dr. Fenyvesi Éva

Jelentkezési határidő:

2011. április 5.

a [karrieriroda@avf.hu](mailto:kARRIERIRODA@AVF.HU) címen, vagy személyesen a
Karrier Irodában, IV. emelet 410.

*TELE VAN A HÓCIPŐD a tanárokkal, a szüleiddel,
a tesóddal, a pároddal, netán MAGADDAL?!*

Jelentkezz az Asszertivitás (önismereti, konfliktuskezelő) tréningre!

*Tanuld meg, hogyan segíthetsz magadnak
és/vagy másoknak is a problémák kezelésében!*

A tréning időpontja:

2011. április 6. 9-18 óra

Trénerek:

Rétallérné dr. Görbe Éva, Menyhártné dr. Zsiros Mária

Jelentkezési határidő:

2011. március 31.

a [karrieriroda@avf.hu](mailto:kARRIERIRODA@AVF.HU) címen, vagy személyesen
a Karrier Irodában, IV. emelet 410.

15. jubileumi

karrieriroda

IKSZIKSZÍ – AZ ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA lapja, XV. évfolyam, 4. szám • Felelős kiadó: Antal János főigazgató • Szerkesztőbizottság: Kőrösligeti Zsuzsa, Germánné dr. Vastag Györgyi, Németh Zsuzsa, Németh Lilla • Felelős szerkesztő: Németh Lilla • Felelősszerkesztő-helyettes: Villányi Zsófia • Rovatvezetők: Belsősegek: Fekete Regina Externálják: Tarczali Patrícia Arc: Horváth Nikolett, Nekem8: Horváth Máttyás Sport: Süveges Péter Kerekasztal: Fekete Nikolett Siker: Iricsek Zsuzsanna Karrier: Nagy Máté Mappa: Németh Lilla Kultúra: Szabolcs Bernadett • Korrektor: Villányi Zsófia • Fotós: Pataki Attila • Online szerkesztő: Süveges Péter • Marketing: Szigetvári Fanni • Programszervezés: Szabolcs Bernadett • Újságírók: Blonszki Renáta, Kovács Norbert, Kovács Szabina, Leib Anett Lilla, Molnár Bálint, Tájnel Ákos • Tördelés: Németh Zsuzsa • A szerkesztőség címe: 1114 Budapest, Villányi út 11-13. • Tel.: 3818153 • Web: www.avf.hu/xxi • E-mail: IKSZIKSZI@AVF.HU • Nyomdai munkálatok: DanderaBt. • ISSN: 1216-2728